

١٧٣ - عَيْنٌ مَا لَيْسَ فِيهِ مَوْنٌ:

(١) بيضاء - إلقاء - أحياء

(٢) أسئلة - جهلة - ألبسة

(٣) عطشى - مستثنى - مصلى

(٣) رأس - حمزة - بقرة

۱۷۳ - گزینه ۲ پاسخ است.

علائم تانیث: ة - اء - ی

نکته ۱: برای مؤنث و مذکر باید به مفرد کلمات نگاه کرد. در این جا «سؤال - جاهل - لباس» مفرد کلمات هستند.

نکته ۲: «اء» در صورتی که زائد باشد، علامت تانیث است. «بیضاء» دارای الف و همزه‌ی زائد است. چون ریشه‌ی فعل «بیض» است و «بیضاء» بر وزن «فعلاء»، صفت مشبّه آن است، بنابراین این کلمه مؤنث است.

در «إلقاء» همزه زائد نیست [ألقى، يُلقى، إلقاء] اعلال قلب ← [إلقاء] همزه
در واقع حرف علهی فعل باب افعال بوده که در مصدر آن قلب به همزه شده
است.

«أحياء» جمع مکسر «حيّ» است و مذکر.

نکته ۳: «ی» نیز مانند «اء» در صورتی علامت تأنیث است که زائد باشد. در گزینه‌ی (۳) کلمه‌ی عطشی دارای «ی» زائد است، چون ریشه‌ی آن «عطش» می‌باشد. دو کلمه‌ی دیگر در این گزینه مستثنی (از ریشه‌ی ثنی) و مصلّی (از ریشه‌ی صلو) مذکرند، چون «ی» آن‌ها زائد نیست و اما در گزینه‌ی (۴) نیز کلمه‌ی «بقرة» مؤنث حقیقی و کلمه‌ی «حمزة» مؤنث لفظی است.